

munekasjerne; tværtimod, de ærede Medlemmer saa vel som den ærede Minister ere enige om, at Medhjælpssummen maa endog bethedelig forhøjes, det vil sige — af Kommunekasjerne. Det er ikke Kommunekasjerne, der have foreslået dem, det er ikke disse, de ere ømme om, men det er blot det Princip, de have sat sig fast i, at Sogneraadsformanden skal tage sig Medhjælp, naar han overhovedet skal have Medhjælpssum. En Sogneraadsformand, som selv udfører sine Forretninger, maa ikke modtage noget som helst Bederlag, derfor, eller kvittere for den Medhjælpsgodtgørelse, der vil blive ham tilstaaet. Dette fører ganske simpelt til, at en Sogneraadsformand lader sin Kone ganske rolig kvittere for Beløbet, og hvorledes vilde det være Amtsrådet eller Sogneraadet muligt at faa afgjort, hvor meget han selv har udført, og hvor meget hans Hustru eller andre Medlemmer af hans Familie have udført? Jeg mener ikke, det er rigtig at man fører Befolkningen ind paa den Slags Forhold, som let kan blive Finesser, og let kan blive en Maade at omgaa Loven paa; hvorfor indtage et Standpunkt, der kan føre til den Slags mindre heldige Forhold? Derfor mener jeg, at det vilde være ganske simpelt at indføre ved Lov det, som faktisk har været Praxis fra 1867 til 1890.

Judenrigsministeren (Jørgerslev):

Det ærede Medlem spørger, hvorledes jeg vil sætte Skel imellem de af Familieudlemmer for udført Arbejde udstædte Kvitteringer, der ere behørig, og dem, som ikke ere det. Det er ikke min Sag, det bliver Sogneraadets Sag at sætte dette Skel. Det ærede Medlem maa stole paa, at hans Sogneraad gøre deres Pligt; men det gør det ærede Medlem ikke videre, og det ærede Medlem stoler slet ikke paa Befolkningen, thi han forudsætter uden videre, at der kan være Sogneraadsformænd, der ikke ere i Stand til at udføre deres Forretninger selv. Det bør man ikke forudsætte; det er en Mistillid, man viser Sogneraadene og Befolkningen. Hvis Befolkningen skaffer sig et Sogneraad, og Sogneraadet vælger en Formand, der ikke kan udføre, hvad han skal, saa er det Befolkningens egen Skyld, og saa maa den ligge, som den har redt, men man bør dog ikke forudsætte, at den vil gøre noget saadant.

Ordføreren for Forslagsstillerne:

(S. C. Christensen). Den ærede Minister sagde, at man ganske vist ikke kan leve af Wren alene, men man skalde jo heller ikke leve af at være Sogneraadsformand.

Det ved jeg meget vel, og det er meget sandt, men medens man er Sogneraadsformand, skalde man dog ogsaa helst leve. Naar alt-aa en fattig Mand vælges dertil og spilder sin Tid ved det, saa er det ikke urimeligt, om han faar nogen Løn for den Tidsspilde og de øvrige Byrder, der derved pålægges ham. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) var jo i øvrigt ret velvillig stemt over for Sogneraadsformændene, og jeg har da ogsaa kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem. Han forudsatte, at saa snart et saadant Forslag som dette var vedtaget, vilde han straks faa 2000 Kr. om Aaret ude i Gentofte i Stedet for de 700 Kr., han nu faar til Medhjælp. Ja, det skal det ærede Medlem dog slet ikke være saa sikker paa, at han faar. Det vil jo bero paa Sogneraadet der ude, og det kan være rimeligt, at Sogneraadet der ude ikke vil gaa op over de 700 Kr. Det samme gælder akkurat det Forhold, som han fremdrog med Hensyn til Taarnby. — Til det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) har jeg en lille Bemærkning at gøre. Jeg vil indrømme, at det ikke er noget meget stort, om en Beslutning skal tages i 2 Møder eller i et, men jeg vil dog sige, at naar man tager det saaledes, at der skal være 2 Møder, er man bedre sikret for, at Beslutningen virkelig kommer til at hvile paa den offentlige Mening i Sognet. Det kan ikke nytte, at han vil sammenstille dette med andre Bevillinger, som Sogneraadet tager Beslutning om eller lægger Budget om, thi det ærede Medlem ved jo meget godt, at Amtsrådet har Kontrol med Hensyn til de øvrige Bevillinger paa Budgettet, men vi vilde netop ikke have Amtsrådet til at være Kontrol med Hensyn til den Løn, som man bevilger Formanden; vi ville have, at det skal være Sognets offentlige Mening og den alene, der danner Kontrol. Det er Grunden til, at vi holde paa de 2 Sogneraadsmøder. Dermed skal jeg slutte.

B. Pedersen: Jeg skal begrænse mig til nogle faa Bemærkninger, da Kloften jo er mange, men jeg kunde dog nok ønske, inden vi slutte denne første Behandling, at angive mit Standpunkt til dette Spørgsmaal. Det er jo et noget nyt Princip, naar man her vil ind paa at lønne Sogneraadsformanden, men jeg vil sige, at eftersom Forholdene have udviklet sig i den senere Aarrække, saaledes at man nu har kastet overordentlig meget Arbejde over paa Sogneraadene, og efter at det nu er kommet dertil, at man bevilger endogaa meget be-